

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5T/47/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8725010955
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Ordzovenská
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2026:8725010955.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudkyňou JUDr. Dominikou Ordzovenskou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30. marca 2026 v Poprade, takto

r o z h o d o l:

Obžalovaný

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., t. č. D. na polceste Veľký Slavkov, Tatranská 71, Veľký Slavkov, okres Poprad,

r o z h o d o l:

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 53 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona ukladá trest domáceho väzenia vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 53 ods. 3 Trestného zákona obžalovaný je povinný:

- po dobu výkonu trestu domáceho väzenia, každý deň vrátane víkendov a štátnych sviatkov, ako aj dní pracovného pokoja, v čase od 00.00 hod. do 24.00 hod. s výnimkou času výkonu pracovnej činnosti a nevyhnutne potrebného času na premiestnenie sa do a z miesta výkonu pracovnej činnosti na základe pracovnej zmluvy alebo inej pracovnej činnosti vykonávanej v súlade so Zákonníkom práce, zdržiavať sa v obydli na adrese Dom na polceste, Tatranská 71, Veľký Slavkov, okres Poprad, vrátane k nemu prináležiacich vonkajších priestorov, s výnimkou zabezpečovania sociálnych a osobných potrieb každú stredu v čase od 08:00 hod. do 11:00 hod.

- viesť riadny život a

- podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami – osobným identifikačným zariadením podľa § 3 ods. 1 písm. a) v spojení s § 4 zákona č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 78/2015 Z. z.), zariadením na kontrolu prítomnosti v mieste výkonu rozhodnutia podľa § 3 ods. 1 písm. b) v spojení s § 5 zákona č. 78/2015 Z. z.

Podľa § 53 ods. 4 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona ukladá obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 53 ods. 4 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. k) Trestného zákona ukladá obžalovanému počas výkonu trestu domáceho väzenia povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 53 ods. 5 Trestného zákona obžalovaný po dobu výkonu trestu domáceho väzenia môže opustiť svoje obydlie mimo súdom určeného času len po predchádzajúcom súhlase probačného a mediačného úradníka a len z naliehavého dôvodu a na nevyhnutne potrebný čas. Tento čas sa započítava do výkonu trestu.

Pre účely výkonu trestu domáceho väzenia je obžalovaný povinný podrobiť sa kontrole probačného a mediáčného úradníka Krajského súdu v Prešove s miestom výkonu služby na Okresnom súde Poprad a spolupracovať s ním.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal na Okresný súd Poprad dňa 26.09.2025 obžalobu pod č. Pv 299/25/7703 – 8 zo dňa 24.09.2025 na obvineného A. B., pre skutok tak, ako je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku, ktorý právne kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Obžalovaný A. B. sa k spáchaniu skutku uvedeného vo výrokovej časti tohto rozsudku priznal a na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania predmetného skutku a jeho konanie ho veľmi mrzí. Súd tak po splnení zákonných podmienok podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o vine a následne už nevykonal dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku a vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Z hľadiska subjektívnej stránky konanie obžalovaného spĺňa kritéria priameho úmyslu /§ 15 písm. a) Trestného zákona/. Obžalovaný svojím konaním ohrozil záujem spoločnosti chránený Trestným zákonom (objekt), a to ochranu vlastníctva a oprávnenú držbu vecí. Medzi konaním obžalovaného a následkom (ohrozením objektu) bola príčinná súvislosť. Obžalovaný vlastným aktívnym konaním naplnil objektívnu stránku trestného činu krádeže, keďže obžalovaný bez náležitého povolenia si prisvojil vyššie špecifikovanú vec a spôsobil tak malú škodu.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B., svedka E. F. G., ako aj ďalej uvedenými listinnými dôkazmi, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

Obžalovaný uviedol, že býva v D. na polceste vo H. F. od októbra 2025, s rodinou nie je v kontakte, otec aj mama žijú na ulici, on sa snaží začať žiť normálne. On do 12 rokov vyrastal s rodičmi, potom bol 2 roky v krízovom centre v Starej Ľubovni, do 18 rokov bol pri babke, neskôr odišiel do Českej republiky, kde pracoval, staral sa sám o seba. Od kedy je vo Veľkom Slavkove nepožíva alkoholické nápoje. Od pondelka do piatka je v práci, pracuje na 3-smeny, väčšinou pracuje od poobedia do noci, čiže po práci spí. Zarába 5,60 eur/hodinu v hrubom, zmluvu má na trvalý pracovný pomer s 3-mesačnou skúšobnou dobou, zmluvu uzavrel dňa 12.01.2026. Víkend trávi pozeraním TV, pomáha v dome na polceste, keď bola zima, pomáhal s drevom. Je tam spokojný. K trestnej činnosti uviedol, že jeho by to už nenapadlo.

Na hlavnom pojednávaní vypočutý svedok E. F. G.,a, riaditeľ Strediska Evanjelickej Diakonie Dom na polceste vo H. F. uviedol, že A. je klientom v Dome na polceste vo H. F., A. pozná od jesene 2025, doviedli ho nejakí mladí ľudia, ktorí ho spoznali na ulici v Kežmarku, to je taký bežný príchod k ním do Domova na polceste. Keď sa spoznávali, zistili, že má sestru, tá dosť javila záujem o nejakú koordináciu pre neho. Do tejto doby, teda od jesene 2025 ostal u nich s tým, že sestra odišla v decembri 2025 pracovať do Rakúska, čiže nevie mu byť teraz nablízku, ale je stále s ním v kontakte. Rovnako tak sú s ním v kontakte oni všetci pracovníci Domu na polceste. Od začiatku, ako aj ostatní klienti Domu na polceste, sa zúčastňoval rôznych zručností, lebo v Dome na polceste to majú tak, že chlapi, ktorí majú zdravé ruky nemôžu lenivieť, a čo sa týka tej práce, tak sa to vyvinulo tak, že on je veľmi šikovný aj inteligentný, keď ho porovná s ostatnými klienti Domu na polceste. Myslí, že od 12.01.2026 má prácu na trvalý pracovný pomer v niektorej z prevádzok Chemosvitu. V tej práci funguje výborne, má 3 smenku, čo sú aj nočné, je to psychicky náročné, a napriek tomu to celý čas 3 smennú prevádzku zvláda. Vidno, že to nie je lenivý človek. Zo psychosociálneho profilu by povedal, že je oproti ostatným klientom Domova na polceste inteligentný, možno až nadpriemerne inteligentný, ale keď robili diagnostiku jeho detstva a rodiny tak, to čo vplýva na jeho trestnú činnosť bola nefunkčnosť v jeho rodine. Otec, myslí si, že žije v Kežmarku s nejakou družkou a matka žije v F. B. tiež s nejakým iným mužom. Psychosociálna starostlivosť o A. prebieha tak, že základne ho má na starosti on, spoznávať jeho charakterové črty a povahu, ale do toho zasahujú minimálne ďalší 3 pracovníci Domu na polceste, ktorí majú dokonca certifikát na špecializované poradenstvo. U A. vidia jednoznačnú snahu, aj to, že skončil s tým spôsobom

života, ktorý žil pred 2,3,5 rokmi. Hoci je mladý má toho veľa, čo sa týka trestnej činnosti, vidí, že nechce takto ďalej žiť. Preto sa aj rozhodol podať tú spoločenskú záruku, pretože predpokladá, že ďalej bude v Dome na polceste, ďalej bude v tomto programe, ktorý majú nastavený. Keď sa budú o neho starať minimálne 4 pracovníci, viesť ho, korigovať v osobnom živote, aj vo finančnom živote, teda tak aby vedel tie peniaze rozumne minúť, ktoré teraz konečne zarába. Spoločenská záruka je dosť silnou, pretože v ich centre s klientmi dosť intenzívne pracujú, monitorujú ich, je tam nepretržitá služba, aj 24- hod. soboty a nedele, hoci by nemuseli, majú to nastavené tak, aby čo najviac pomohli klientom Domovu na polceste, a teda aj A.. K alkoholickým nápojom uviedol, že klientom robia testy aj na drogy, aj na alkohol. Niekoľkokrát bol aj A. testovaný aj na alkohol, aj na prítomnosť omamných látok, spolu za ten čas, čo je u nich, asi 9-krát.

K perspektíve rozvoja osobnosti u obžalovaného uviedol, že je taká ako u väčšiny takýchto moderných chlapcov, ktorí sú dostatočne inteligentní, ale mali nejaké problémy v rodinnej genéze. Oni majú prenajaté byty v Poprade pre ich stredisko, kde už žijú osamostatnení chlapci, ktorí pracujú a postupne sa integrujú do spoločnosti. Tak si predstavuje, že takýmito postupnými krokmi aj A. dokáže si možno raz založiť rodinu, ktorá bude trochu iná, ako bola tá jeho, teda lepšia. Podľa správy o povesti vypracovanej mestom Kežmarok obžalovaný je slobodný, dňa 26.05.2020 sa dopustil priestupku proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, čo bolo vyriešené napomenutím.

Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov MS SR vyplýva, že obžalovaný bol 30-krát priestupkovo riešený, aj pre priestupky boli proti majetku a aj proti občianskemu spolunažívaniu, pričom ostatným bol priestupok zo septembra 2025.

V zabezpečenom odpise z registra trestov má obžalovaný evidovaných šesť záznamov, kde v prípade 2.-6. záznamu bol odsúdený pre prečin krádeže, kde v prípade 2. záznamu bol trest zrušený rozsudkom, ktorý predstavuje 4. záznam, kde došlo k zániku trestnosti podľa zákona č. 40/2024 Z. z. účinnosťou zo dňa 06.08.2024, 3. záznamom bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne, ktorý bol celý vykonaný a 5. a 6. záznamom došlo k zániku trestnosti podľa zákona č. 40/2024 Z. z. účinnosťou zo dňa 06.08.2024. V poradí 1. záznamom je rozhodnutie Okresného soudu Nymburk sp. zn. 3T/22/2022 zo dňa 27.04.2022, právoplatným dňa 27.04.2022, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 358 odst. 1 Trestného zákonníku a lúpeže podľa § 173 odst. 1 Trestného zákonníku spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákonníku, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokoch s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu na 5 (päť) rokov, t. j. do 27.04.2027, trest vyhostenia z Českej republiky na 5 (päť) rokov a trest prepadnutia vecí.

Zo záverečnej správy o výsledku IPŠ (Inštitútu predbežného šetrenia) vyplynulo, že obžalovaný A. B. spĺňa podmienky výkonu kontroly technickými prostriedkami prostredníctvom zariadenia na kontrolu prítomnosti. Obžalovaný dal písomný sľub, že sa v určenom čase bude zdržiavať v obydli na určenej adrese a pri výkone kontroly poskytne potrebnú súčinnosť. Sociálne prostredie, kde by sa obžalovaný v prípade uloženia trestu domáceho väzenia s kontrolou technickými prostriedkami – zariadením na kontrolu prítomnosti (ZNKP) zdržiaval sa považuje za vhodné.

Za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona umožňuje zákon uložiť jeho páchatelovi trest odňatia slobody až na dva roky.

Podľa § 33a ods. 3 Trestného zákona, tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citeľne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie. Páchatel'ovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmou na osobnej slobode páchatel'a, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmou na osobnej slobode páchatel'a.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4, alinea prvá, Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku

trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovaného A. B. súd vychádzal zo základných zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Rovnako súd prihliadal aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu, majúc na zreteli aj účel trestu, vyplývajúci z ust. § 34 ods. 1 Trestného zákona, a to ochranu spoločnosti pred obžalovanými tým, že im zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na ich výchovu k tomu, aby viedli riadny život ako aj odradenie iných od páchania trestných činov a morálne odsúdenie páchatel'ov spoločnosťou. Na znenie ust. § 34 ods. 3 Trestného zákona, že trest má predovšetkým postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a zároveň súd prihliadol aj na zásadu, že tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúce páchatel'a menej citeľne, nesmie byť uložená páchatel'ovi sankcia, ktorá by ho postihovala citeľnejšie. Zároveň súd je povinný prihliadať v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona aj na správanie páchatel'a po spáchaní trestného činu.

U obžalovaného A. B., ktorý sa k spáchaniu skutku priznal, súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to priznanie sa ku skutku a jeho oľutovanie a bola vyhodnotená priťažujúca okolnosť, že už bol za trestný čin odsúdený. Vychádzajúc z odpisu registra trestov, obžalovaný bol šesťkrát súdne trestaný, v piatich prípadoch pre prečin krádeže, kde v súvislosti s novelou trestného zákona došlo k zániku trestnosti a v jednom prípade má odsúdenie Okresným súdom v Nymburku, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmieňčným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na 5 rokov, t. j. do 27.04.2027.

Súd prihliadol kriminálnu minulosť obžalovaného, avšak zároveň v rámci individualizácie trestu zohľadnil zmenu jeho osobných pomerov a zaoberal sa možnosťou, či by neprichádzalo do úvahy uloženie niektorého z tzv. alternatívnych trestov vo vzťahu k nepodmienečnému trestu odňatia slobody a dospel k záveru, že je tu daný priestor na uloženie alternatívneho trestu v podobe trestu domáceho väzenia. Recidíva obžalovaného nie je jediným a výlučným aspektom, na ktorý súd pri ukladaní trestu vzhliada a zároveň sama o sebe nevylučuje možnosť uloženia aj alternatívneho trestu. Pri úvahe súdu o treste sa nemožno obmedziť len na izolované hodnotenie jednej okolnosti svedčiacej v neprospech obžalovaného, ale je potrebné prihliadať aj na ďalšie okolnosti a pomery obžalovaného a hodnotiť ich ako celok.

Súd zobral do úvahy skutočnosti relevantné pre ukladanie trestu vo svojej komplexnosti, a v tejto súvislosti o. i. aj výšku spôsobenej škody, postoj obžalovaného k trestnej činnosti a osobu obžalovaného a dospel k záveru, že účel trestu je v danom prípade možné dosiahnuť uložením alternatívneho trestu.

Súd u obžalovaného prihliadol na to, že ho odsudzuje za prečin, nebolo možné opomenúť jeho kritický postoj, ktorá skutočnosť je dôvodom na to, že v prípade ukladania trestu stačí na takú osobu pôsobiť kratším, resp. miernejším trestom, nakoľko si uvedomuje nesprávnosť svojho konania, zároveň z výpovede svedka na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že po diagnostike obžalovaného, vplyv na jeho trestnú činnosť mala nefunkčnosť jeho rodiny a pomery páchatel'a, predovšetkým jeho snahu viesť riadny život, kde aj v rámci výsluchu na hlavnom pojednávaní prezentoval, že chce skončiť s protiprávnou činnosťou, chce sa začleniť do spoločnosti a viesť riadny život, t. č. je zamestnaný, pracuje na zmeny, čo je psychicky náročné, žije v D. na polceste vo H. F., a kde na hlavnom pojednávaní vypočutý svedok G., štatutárny zástupca Domu na polceste, uviedol, že obžalovaný je inteligentný, možno až nadpriemerne inteligentný, u obžalovaného vidia jednoznačnú snahu, aj to, že skončil s tým spôsobom života, ktorý žil pred 2,3,5 rokmi, vidia, že nechce takto ďalej žiť. V D. na polceste sú pripravení sa ďalej o neho starať. Od kedy sa nachádza u nich nezistili požívanie alkoholu ani iných návykových alebo omamných látok. V prípade priestupkovej činnosti súd prihliadol na tú skutočnosť, že priestupky boli spáchané v dobe, keď sa ešte nezdržiaval v Dome na polceste, kde k priestupkom sa na hlavnom pojednávaní vyjadril aj obžalovaný, kedy uviedol, že všetky sú spreď októbra 2025 a jeho by to už nenapadlo ich páchať, chce viesť riadny život.

Pri ukladaní trestu odňatia slobody súd dôsledne prihliadol na všetky vyššie uvedené skutočnosti dôležité z hľadiska jeho ukladania a dospel k záveru, že u obžalovaného sú splnené zákonné podmienky na uloženie trestu domáceho väzenia v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 Trestného zákona, ktorý slúži ako alternatíva k tradičnému výkonu trestu odňatia slobody a podľa názoru súdu je jeho uložením možné dosiahnuť rovnaký účel trestu, a to ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a bez toho, aby tento trest mal negatívne dopady na integráciu obžalovaného do spoločnosti.

Obžalovaný dal písomný sľub, že sa v určenom čase bude zdržiavať v obydli na určenej adrese a pri výkone kontroly poskytne potrebnú súčinnosť a podľa správy zo šetrenia probačnej a mediačnej úradníčky sú splnené podmienky výkonu kontroly technickými prostriedkami. Súd podľa § 53 ods. 3 Trestného zákona nastavil režim výkonu trestu domáceho väzenia tak, že umožňuje obžalovanému vykonávať pracovnú činnosť a zaväzuje ho byť v jeho obydli v čase osobného voľna, k tomu je povinný viesť riadny život a podrobovať sa kontrole osobným identifikačným zariadením v zmysle výroku o treste tohto odsudzujúceho rozsudku. Súd obžalovanému súčasne uložil povinnosť podrobiť sa kontrole probačného a mediačného úradníka príslušného podľa miesta pobytu a spolupracovať s ním, pričom podľa § 53 ods. 5 Trestného zákona po dobu výkonu trestu domáceho väzenia môže opustiť svoje obydli mimo súdom určeného času len po predchádzajúcom súhlase probačného a mediačného úradníka a len z naliehavého dôvodu a na nevyhnutne potrebný čas a každú stredu v čase od 08:00 hod. do 11:00 hod. za účelom zabezpečenia sociálnych a osobných potrieb. Tento čas sa započítava do výkonu trestu. Súd súčasne obžalovanému podľa § 53 ods. 4 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov, omamných a psychotropných látok, keďže v čase skutku bol preukázateľne pod vplyvom alkoholu a abstinenciu súd považuje za štandardnú súčasť režimu domáceho väzenia. Pokiaľ ide o povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie počas doby výkonu trestu domáceho väzenia, aktuálne obžalovaný je zamestnaný, avšak doba jedného roka je relatívne dlhá, počas ktorej môže nastať akákoľvek nepredvídateľná okolnosť, pre ktorú by obžalovaný prišiel o zamestnanie. Cieľom tejto povinnosti je primäť obžalovaného k tomu, aby v prípade straty zamestnanie nezhadzoval v domácom prostredí, ale vyvíjal aktívnu činnosť na trhu práce.

Súd upozorňuje obžalovaného, že ak nebude plniť obmedzenia alebo povinnosti vyplývajúce z trestu domáceho väzenia alebo bude mariť výkon kontroly technickými prostriedkami, uvedené bude mať za následok premenu trestu na trest nepodmienečný tak, že nevykonaný deň trestu domáceho väzenia sa rovná jednému dňu nepodmienečného trestu odňatia slobody, a zároveň rozhodne o spôsobe výkonu tohto trestu. Zároveň výkon trestu domáceho väzenia sa prerušuje vzatím do väzby alebo nastúpením do výkonu trestu odňatia slobody v inej trestnej veci.

Nárok na náhradu škody si svedok poškodený neuplatnil, preto výrokom súd o škode nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Poprad. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.